

de zandloper

'79|4

een uitgave van de vereniging oud-ede

het Tolhuis aan de Stationsweg

GLASSCHADE HERSTELLEN

JANSEN v/h de NOOY bellen

tel.: 16308

tevens verkoop en plaatsing van alle soorten glas.

SPIEGELS en GESLEPEN GLASPLATEN

ISOLATIEGLAS van THERMOPANE - POLYGLAS

of aluminium voorzetramen.

GLASHERSTEL JANSEN v/h de NOOY

Bettekamp 13-Ede tel.: 16308

SCHILDERSBEDRIJF de NOOY

voor alle onderhoudswerken, zowel binnen- als buitenwerk, sanswerk, sierpleister, sigmulto, behangwerk en andere schilderswerkzaamheden.

voor informatie

naar :

JANSEN

Bettekamp 13 - Ede

tel.: 16308

DAGELIJKS BESTUUR

voorzitter : D. de Nooy, Wagenaarln 16,
6711 GB EDE-Gld - tel.: 12373.
sekretaris : J. Clant, Amsterdamsewg 34,
6712 GJ EDE-Gld - tel.: 15997.
penningmeester : J. Smit, Arendshorst 29,
6714 LV EDE-Gld - tel.: 32462.

ERE-LEDEN

H. M. Oldenhof,
J. de Nooy.

MUSEUM-ADRES

Museum Oud-Ede, Museumpln 7,
6711 NA EDE-Gld - tel.: 19554.

CONTRIBUTIE

De minimale contributie bedraagt
f 15,- per jaar, over te maken op
postrekening 35 34 268 van de pen-
ningmeester Oud-Ede te Ede.

REDAKTIE van het blad DE ZANDLOPER

J. Das, Weerdenstein 205,
6714 CP EDE-Gld - tel.: 17052.

Mv E. Hendriksen, Wilterdinkstr 9
6712 EB EDE-Gld - tel.: 13074.

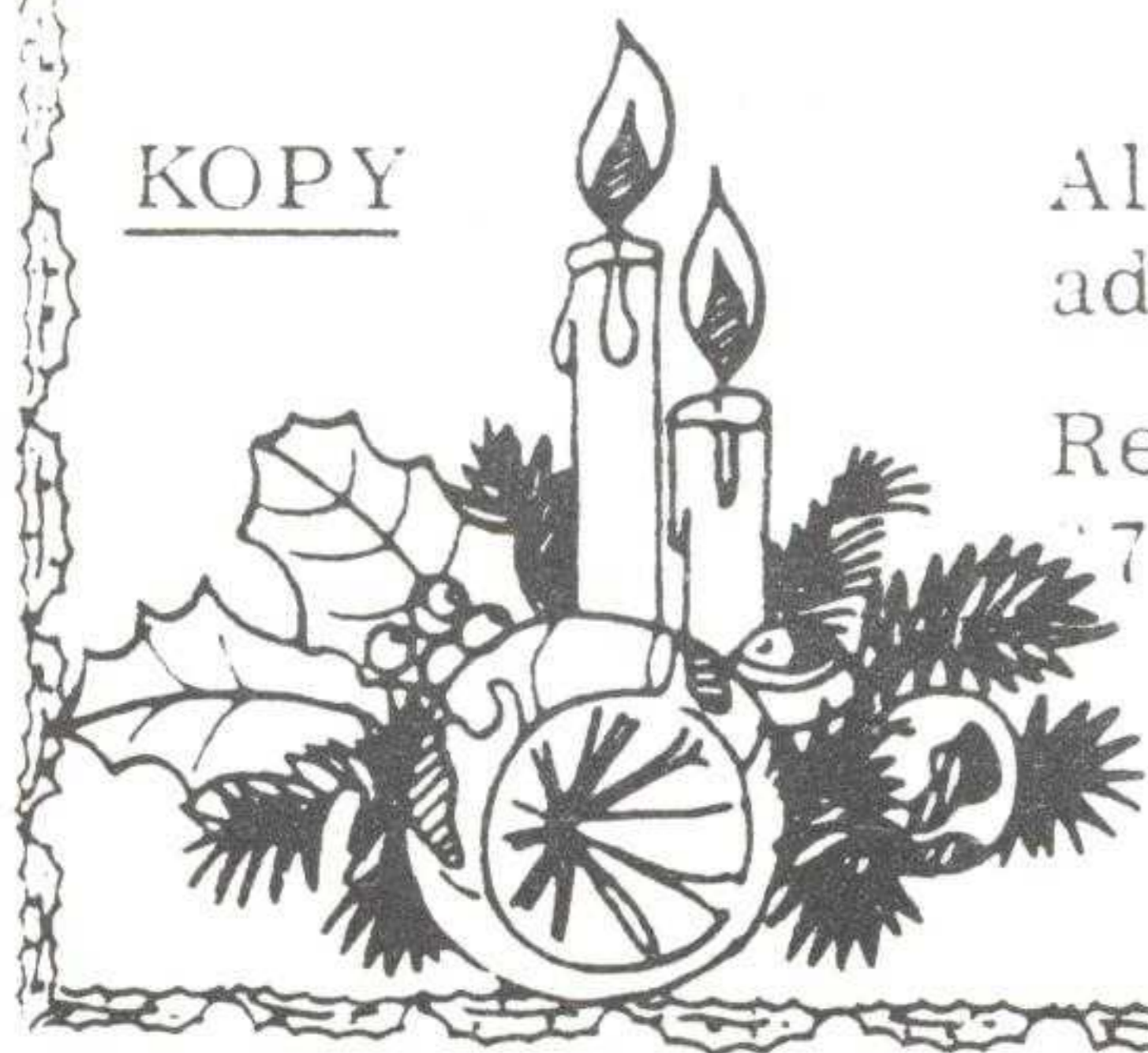
A. van Leest, De Zoom 20,
6711 BN EDE-Gld - tel.: 11419.

eindredactie : S. J. Ouwendijk, Nettelhorst 43,
6714 MA EDE-Gld - tel.: 33089.

KOPY

Alle kopy gaarne inzenden aan het
adres van de redactie :

Redactie Zandloper, Museumpln 7,
6711 NA EDE-Gld.

VERANTWOORDING voor GEPUBLICEERDE TEKSTEN

De redactie van De Zandloper is u zeer erkentelijk voor al uw bijdragen in de kopy.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van historische- en technische gegevens blijft echter uitdrukkelijk voorbehouden aan hen, die deze kopy hebben ingezonden.

De redactie kan eveneens geen verantwoording nemen voor het niet vermelden van de bron, etc., bij het plaatsen van ingezonden stukken en artikelen.

AKTIVITEITEN-AGENDA van de Vereniging "OUD-EDE"

De lezing met dia's en munten, welke op dinsdag 23 oktober j.l. door de heer Vinkenborg van het Rijksmuntencabinet zou worden gehouden in "Ons Huis" is helaas tot nader order uitgesteld door ziekte van de heer Vinkenborg.

Het aflassen van deze lezing kwam helaas pas vrij laat in de pers, waardoor wellicht vele belangstellenden niet tijdig zijn geïnformeerd.

Onze excuses hiervoor.

Zodra deze lezing opnieuw kan worden gepland, ontvangt u hierover nader bericht.

zaterdag 31 mei 1980 :

Grote landelijke klederdrachtenshow in de Flevohof.

**Nadere mededelingen volgen te zijner tijd.

TOLLEN IN EDE

Tot aan de eerste twintig jaren van deze eeuw waren verschillende wegen in ons dorp, evenals overal elders, afgesloten met een slagboom, die pas na het betalen van een klein bedrag, door de tolgaarder werd opgehaald.

Die tolgaarder was veelal een gemeentewerkman, belast met het onderhoud van de wegen in zijn omgeving.

Hij kon moeilijk op twee plaatsen tegelijk zijn, dus moest

zijn vrouwlief vaak bijspringen voor het bewaken van de tol. ★

Deze tollen vormden eigenlijk een voorloper van de huidige wegenbelasting, want de opbrengst was, althans op papier, bestemd voor het onderhoud van de wegen. ★ ★

In onze gemeente bestonden de wegen vrijwel uitsluitend uit zand en grint; slechts door de kom van Ede liep, als onderdeel van de in 1828 aangelegde straatweg Amersfoort-Arnhem, een beklinkerde straat.

De Stationsstraat werd door de Edenaren altijd de "Grintweg" genoemd, omdat, ondanks de vele villa's die er geleidelijk aan verrezen, het wegdek uit grint bestond, dat in de zomer veel stof en in de winter grote modderpoelen opleverde.

Wel had notaris Fischer in de gemeenteraad verschillende malen aangedrongen op verharding, maar mede door de zwakke positie van de gemeentekas, zonder resultaat. Pas in 1886 werd besloten tot bestrating; geld was er toen evenmin, maar de vroede vaderen dorsten het risico aan daarvoor een bedrag van f 9000, - te lenen.

Men vertrouwde erop, dat deze eenmalige uitgave op den duur voordeliger zou zijn, dan het jaarlijks terugkerende onderhoud van de grintweg.

Bovendien stond er halverwege de Stationsweg de tol, die geld in het laatje bracht (de naam Tolhuislaan herinnert nog steeds hieraan).

En deze tol was niet de enige; in 1910 telde onze gemeente behalve de tol aan de Stationsweg ook nog een tol tussen Ede en Lunteren, tussen Lunteren en Barneveld en tenslotte, juist op de grens van beide gemeenten nog een tol tussen Bennekom en Wageningen.

De opbrengst van de laatste twee genoemde tollens moest worden gedeeld met respectievelijk de gemeente Barneveld en de gemeente Wageningen.

Het kwam er op neer, dat een rijtuig, rijdende van Wageningen naar Barneveld vier maal tolgeld moest betalen. Voetgangers konden overigend door een vrij smalle opening vrij passeren.

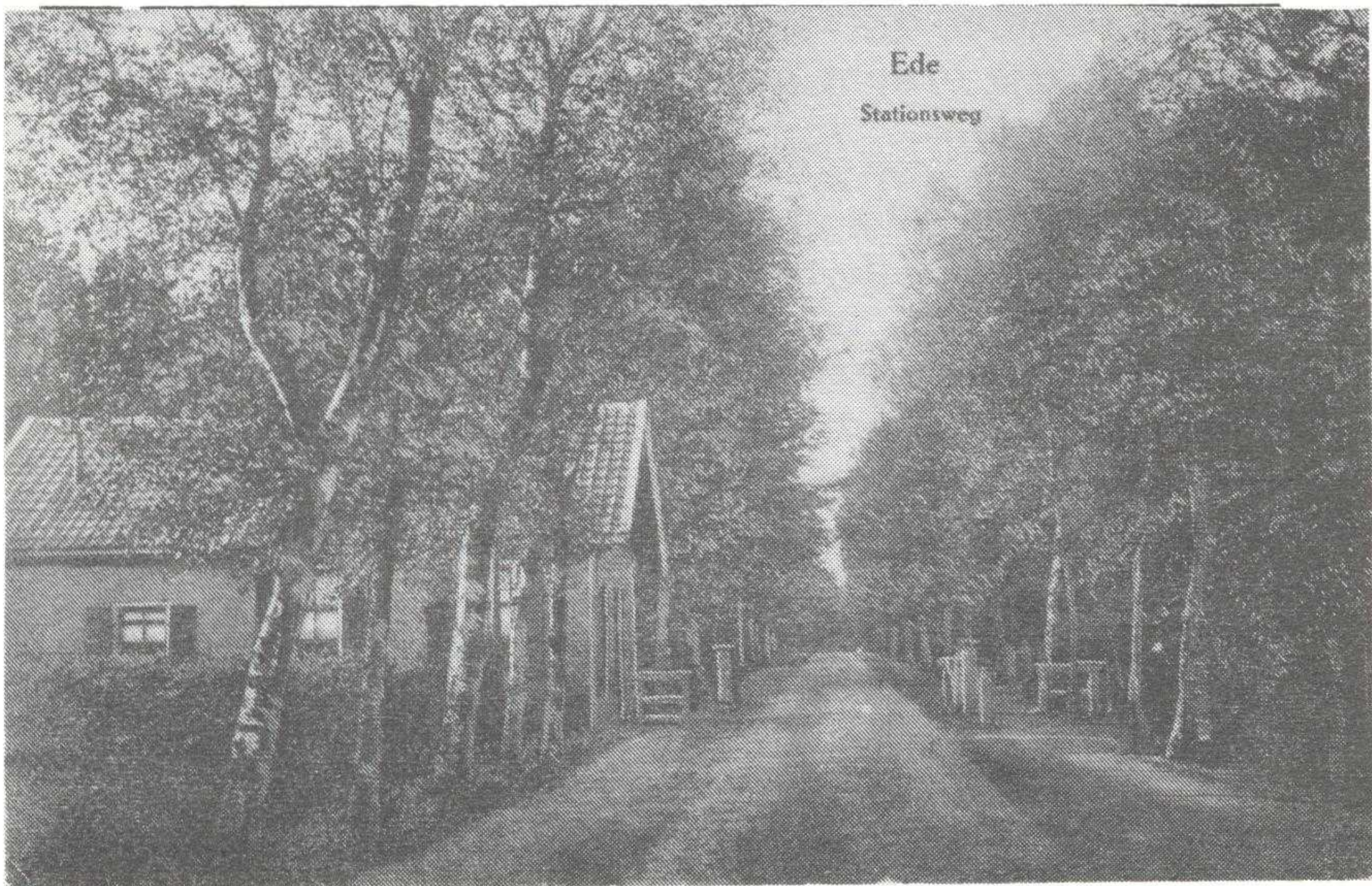
Toen in het begin van deze eeuw de auto sterk in opkomst

kwam, was dat een gereede aanleiding om voor dergelijke voertuigen een hoger tarief in te voeren, uitgaande van de gedachte, dat wie auto kon rijden ook wel over wat meer losse centen beschikte.

Maar de tol aan de Stationsweg werd er niet rijker van; de automobilist en ook veel slepers, maakten gebruik van de nieuwe weg, die door het Rijk was aangelegd, om de kazernes heen, om dan via de Berkenlaan weer de Stationsweg te bereiken, waardoor zij geld uitspaarden.

In de raadsvergadering van 20 augustus 1910 werd een adres, ingediend door de Edese Handelsvereniging, ondertekend door de heren L. van Omme en L. de Hoed, behandeld, waarin gepleit werd voor opheffing van de tol-
len.

De navolgende argumenten werden onder meer aangevoerd: tolheffing was een middeleeuwse instelling; de tol aan de Stationsweg splitste het dorp in tweeën, terwijl automobielen en wagens veelal een omweg maakten, hetgeen voor kleine neringdoenden wier klanten aan weerszijden van de tol woonden een onmogelijke zaak bleek, waardoor zij het volle pond betaalden. ★ ★ ★

Tol met tolhuis aan de Stationsweg

De Raad stond niet afwijzend tegenover dit adres, maar de gemeenschappelijke tollens vormden een groot struikelblok.

Bij onderhandelingen bleek dat Wageningen vierkant tegen de opheffing was en dat Barneveld wel akkoord ging mits de gemeente Ede even zo vrolijk jaarlijks het hen toekomende deel van het tolgeld zou uitbetalen.

Aan deze voorwaarde kon Ede natuurlijk onmogelijk voldoen, dus bleven de tollens gehandhaafd totdat in een gemeenteraadsvergadering op 14 april 1917 dit onderwerp opnieuw ter sprake kwam.

Ditmaal werd een verzoek tot opheffing ingediend door de heer J. C. Volmüller, die echter in eerste instantie alleen de tol aan de Stationsweg op het oog had.

Verschillende raadsleden, waaronder de heren Tulp, van Hunnik en Hoolboom toonden zich echter voorstanders om dan maar gelijk alle tolbomen te laten verdwijnen.

De heer M. van Steenbergen wilde daarentegen niet over één nacht ijs gaan en stelde voor, zoals gewoonlijk wanneer iets op de lange baan moet worden geschoven, om een commissie te benoemen die de zaak terdege zou bestuderen.

Hiermee ging de raad akkoord en de commissie werd gevormd door de heren Tulp, Dinger, v. d. Voort, Steenbergen en van Hunnik.

Men sloeg spijkers met koppen; reeds op 9 augustus van datzelfde jaar werd een uitvoerig rapport uitgebracht, waarin werd voorgesteld de tollens op te heffen.

Geconstateerd werd dat deze beslissing de gemeente jaarlijks rond de f 3000,- zou gaan kosten, waar tegenover stond dat het verkeer tussen de dorpen onderling werd bevorderd en tevens het vreemdelingenverkeer ten goede zou kunnen komen.

Wethouder E. Jochemsen uit Bennekom vond het een hard gelag, om zo maar drie duizend gulden door de vingers te laten glippen, maar met twaalf tegen vier stemmen werd het voorstel toch aangenomen.

Opnieuw werd contact gezocht met Barneveld en Wageningen; ook hier bleek men nu met de tijd mee te gaan en men ging zonder tegenstribbelen met de opheffing akkoord.

Nadat goedkeuring werd verkregen van Gedeputeerde Staten, werden op 1 september 1918 de laatste vier tollenen van de gemeente Ede verwijderd.

De tolgaarders konden blijven wonen in de tolhuizen, die eigendom waren van de gemeente; alleen het tolhuis aan de Stationsweg, weliswaar met een grote lap grond, was zo bouwvallig dat B. en W. het raadzamer vonden om dit pand te verkopen.

De heer C.J. de Cruiff, directeur van de E.W.M. bood er f 7.000,- voor, maar het College vond dit bod veel te laag.

Het huis werd in een publieke veiling gebracht, waar echter het hoogste bod slechts f 6.000,- bedroeg, zodat men haastig bakzeil haalde en terug kwam bij de heer de Cruiff, die het pand alsnog kocht, het oude huis sloopte en op dezelfde plaats een villa liet bouwen.

Reeds eerder waren twee tollenen in onze gemeente uit de circulatie genomen; één op de Zuid-Ginkel en één onder aan de Paasberg, even voor het huidige Postkantoor. De tol op de Ginkel zal wel verband hebben gehad met het vroegere vrachtverkeer uit Duitsland naar de koopsteden in het westen van ons land.

Voor de straatweg Ede-Arnhem was aangelegd, trokken deze wagens voorzien van extra brede wielen, teneinde wegzakken te voorkomen, even voorbij de pleisterplaats Zuid-Ginkel, rechts de heide op om via de aloude Hessenwegen met een boog om ons dorp heen te rijden.

Omtrent de tol onder aan de Paasberg is nog een arrdig verhaal in omloop; hoeverre het echter op waarheid berust, is moeilijk vast te stellen.

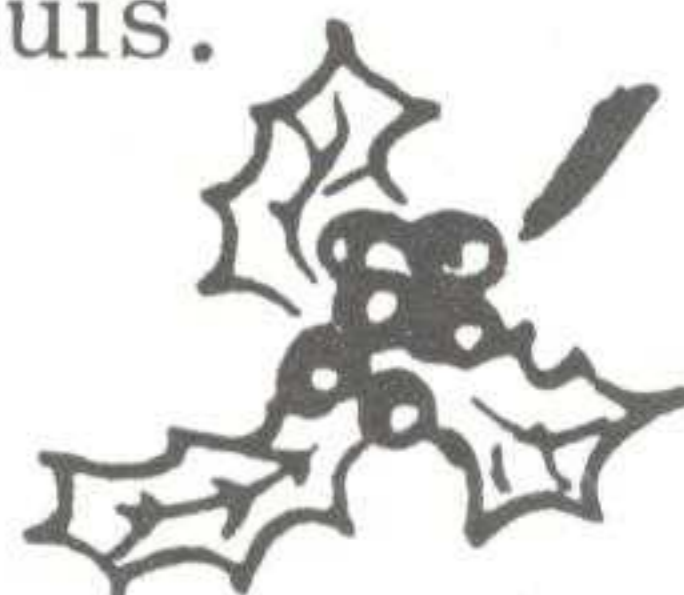
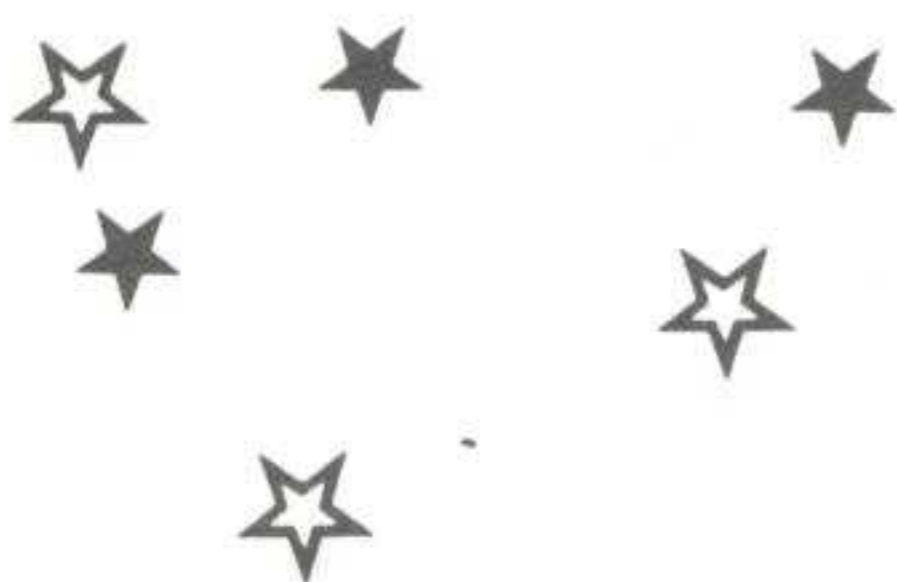
Op een najaarsavond keerde Bart Jansen, rond de eeuwisseling een bekende stroper, van de heide terug.

Tevreden met zijn vangst, vier konijntjes aan een touw rond zijn middel, slenterde hij de Langenberg af.

Plotseling dook in het schemerdonker de veldwachter op en begon hem lastige vragen te stellen. Bart bedacht zich geen ogenblik, schopte zijn klompen uit en zette et de sokken in. De veldwachter hem na en zo ging het de Paasberg af; de man van de wet, gehinderd door zijn zware uniform verloor al gauw terrein. Bij het tolhuis

gekomen keek Bart eens achterom, zag in het duister geen veldwachter, maar horde wel de dreunende laarzen. Als bij ingeving glipte hij de achterdeur van het Tolhuis binnen, gooide de verblufte vrouw, die hij overigens goed kende, een konijn toe en zei: "Die is voor jou, maar dan moeten jullie direkt met mij mee zingen". Even later hoorden zij de veldwachter aankomen, waarop Bart en met hem het tolgaardersgezin plechtig inzette: "Hijgend hert der jacht ontkomen". De veldwachter bleef staan luisteren, gaf de jacht op de stroper op en mompelde: "Wat een godvrezend gezin is dat bij de tolgaarder"

H. J. Nijenhuis.

Tol, onder aan de Arnhemseweg

Had EDE in het grijze verleden ook een GALGENBERG ?

Bijna iedereen weet, dat in Lunteren een Galgenberg is, maar had Ede ook zo'n berg?

Navraag leverde niets op en op oud kaart-materiaal is niets van dien aard te vinden.

Toch is er over geschreven en wel in het Buurtboek van Ede-Veldhuizen.

Op de buurtspraak van 16 oktober 1754 van deze buurt, wordt het geschil behandeld met de buurt "Manen" over de grenzen van beide buurten.

Ook in 1628 was er al een verschil van mening over deze kwestie.

Ede-Veldhuizen beschuldigde Manen ervan, dat zij hun beesten hadden laten weiden op hun grond. Volgens de notulen van die vergadering (wij citeren:) liep de grens vanaf de Spendersteeg linie recht tot op de pol of bult die er geworpen is omtrent een halve roede van de Manensemolenweg op Ede schietende en vandaar op een heuvel, waarop een paal gezet is, en van de voorgeschreven heuvel tot den hoogen heuvel waarop ook een paal gezet is, van voorgeschreven hoogen heuvel tot op een berg nu de Kattenberg en voor dezen de Galgenberg genaamt, tussen welken hoogen heuvel en den Kanttenberg twee scheijpalen op twee heuveltjes gezet zijn en van voorgeschreven Kattenberg linie recht tot op den polle die bij de wiltgraaf is opgeworden enz., enz..

Bekijken we nu het kaartje, dan moeten we een lijn trekken van de Spendersteeg naar de noordgrens van de Sijselt (zie stippellijn); de kleine heuveltjes lagen dus in het Maanderzand en voor de wiltgraaf moet dus de Galgenberg hebben gelegen. Op het kaartje is duidelijk een berg te zien (zie kruisje), dus het kan haast niet anders of dit moet de bewuste Galgenberg zijn geweest, waar vroeger de misdadigers werden terechtgesteld.

Een berekening leert, dat op de huidige plaats nu de Bergansius-kazerne staat. Wel een lugubere plek!!.

G. A. Ossekoppele.

Museum Grietje Tump

OP 5 oktober heeft burgemeester A. Martini van Landsmeer het Grietje Tumpmuseum geopend aan de Kadoelenweg 69, lees ik in het weekblad van het Amsterdamse telefoon-district, Amsterdams Peil. Misschien een wat raadselachtige mededeling: wat heeft de telefoon met zo'n museum te maken, wie was Grietje Tump en wat doet de Landsmeerse burgemeester op Amsterdams grondgebied? Nou, dat laatste zit zo: Amsterdam heeft een stukje Landsmeer toegewezen gekregen, maar grenzen zijn er om af en toe te overschrijden en die Kadoelenweg is nog helemaal Landsmeer.

Grietje Tump heeft in het huisje, dat nu haar

naam draagt, tot 1973 gewoond, toen ze, 77 jaar oud, overleed. Haar buurjongen Frans Poulain, die jarenlang voor haar had gezorgd, kreeg daarna de beschikking over dat huisje en dat heeft hij in zijn vrije tijd als klein museum ingericht. Hij werkt bij de telefoon, vandaar dat ik dit alles uit Amsterdams Peil haal, anders zou ik het nog niet geweten hebben. Frans heeft het pand gerestaureerd en de hele inrichting heeft hij zelf bekostigd. Er is een interessante collectie curiosa bijeen gebracht, zoals meubels, gebruiksvoorwerpen, koopcontracten, enz.

Wie het museum bezoeken wil kan er terecht op zaterdag en zondag van 2 tot 5.

De DECEMBERMAAND

De maand december is voor velen een maand van geven en nemen; met andere woorden, kadootjes ontvangen met Sinterklaas of met Kerstmis en zorgen dat anderen ook wat krijgen.

Voor kleine kinderen een spannende tijd, voor moeders een zorgelijke tijd, vooral in vroeger jaren; hoe moest alles toch voor elkaar komen, de inkomsten waren toentertijd niet zo als we dat nu over het algemeen zijn gewend. Daar staat tegenover dat kinderen en groteren in vroeger tijd wel eerder tevreden waren.

Als je iets kreeg was je er echt dankbaar voor. Voor een blokkendoos van 30 cent was men destijds meestal dankbaarder dan voor al die dure automatische- of computer-gestuurde spellen van tegenwoordig.

Als we nu eens bekijken wat bijvoorbeeld de Protestante Bewaarschool toen uitgaf in de diverse jaren aan Kerstviering en we zetten daar tegenover wat we zelf thuis besteden aan een Kerstfeest anno 1979, dan zouden je haast de koude rillingen over de rug lopen.

En dan praten we nog wel over "die goeie ouwe tijd".

Toch geloof ik dat het voor heel velen goed zou zijn geweest indien ook zij die tijd zouden hebben meegemaakt. Dan ga je de waarde van allerlei zaken wel wat beter inzien en ook leren de kleinste dingen te waarderen.

Voorals als je met Kerst iets krijgt van je eigen kinderen, al is het nog zo klein, daar kan een grote liefde achter verscholen zitten en wat is mooier dan iets wat met liefde wordt gegeven.

Zoals straks al gezegd, als we kijken wat de Bewaarschool met Kerst deed voor de kinderen, dan was dat in die tijd al heel wat.

Er werd actie gevoerd om de kinderen bijvoorbeeld wat warmere kleren te kunnen geven, of een blokkendoos.

Men begon dan al om bij de gemeente een aanvraag in te dienen om met een lijst rond te mogen gaan voor financiële hulp.

Aan de kop van de lijst was door het bestuur een verzoek geschreven, hetgeen in 1929 b. v. luidde:

Bestuurderessen der Protestantse Bewaarschool te Ede wenschen voor de kinderen dier school evenals gewoonlijk tegen het aanstaande Kerstfeest een kerstboom gereed te hebben en daarbij aan kinderen van behoeftige ouders kleederen uit te delen, nemen wij de vrijheid uwe zeer gewaardeerde medewerking in te roepen die zij bij vorige uitdeelingen zoo ruimschoots mocht ondervinden. Zij verzoeken u beleefd op onderstaande lijst van uwe medewerking voor het beoogde doel te doen blijken. ☆

Ede, november 1929, namens het bestuur, ☆

J. Tielkemeijer-van Wessem. ☆

Dan werd er ten eerste door de dames bestuursleden getekend en natuurlijk een bedrag achter de naam ingevuld. Als nu de eerste bedragen maar hoog genoteerd waren, dan liep de rest ook wel goed, want je naam stond er bij en je kon voor een ander toch niet onder doen!

Het gebeurde meerdere malen, dat als je met deze lijst ergens aan de deur kwam, de lijst eerst mee naar binnen werd genomen, waar eens goed werd gekeken wie er al op stonden en welk bedrag er stond genoteerd. Zelf stond je dan al die tijd buiten in de kou te wachten. Als je zo de lijst van 1929 eens nakijkt en alle namen met bedragen ziet, dan zou je denken dat men eerst de gegoede stand bezocht en daarna pas de arbeiders, want hoe verder je op de lijst komt, hoe lager de bedragen worden.

Om rond te gaan met deze lijst had men ruimschoots de tijd; de aanvraag was op 7 november 1929 al ingediend bij de Gemeente en was geldig in het tijdvak tussen 18 november en 24 december 1929.

Wel moest binnen 8 dagen na beëindiging van de kollekte het bedrag van de opbrengst aan B. en W. worden medegedeeld. Vooraf moest ook eerst een leges betaald worden van 50 cent.

Toch werd in 1929 een bedrag opgehaald van f 159, 15, benevens vele kleertjes en wollen ondergoed, dat de

Bewaarschool in ontvangst mocht nemen van de Nederlandse Naaivereniging, op voorspraak van haar presidente, mevr. de Baronesse Creutz uit Ede.

Met dit bedrag kon de Bewaarschool een prachtig feest organiseren en alle kinderen nog iets geven ook. ★ ★

Hieronder volgt een kleine specificatie van de uitgaven:

-uitgave aan speelgoed	f	35, 11 $\frac{1}{2}$	★
-aan koekjes, etc.	-	9, 98	
-cadeau voor leidster, mej Bremer	-	5, 00	
-cadeau 1e helpster, mej Schuurman	-	2, 50	
-cadeau 2e helpster, mej Teunissen	-	2, 50	
-voor het lopen met de lijst	-	3, 00	
-het ophalen van stoelen	-	0, 50	
-het aansteken van de kerstboom	-	1, 50	
-diverse andere zaken	-	2, 71	
		<hr/>	
Totale uitgaven	f	62, 80 $\frac{1}{2}$	

Bewaarschool aan de Bettekamp (geheel rechts mej Bremer)

Het bedrag dat overbleef van de kollekte werd gestort in de kas van de Bewaarschool en kon zodoende weer worden besteed voor andere zaken.

Het is ook wel eens leuk om te zien wat er zoal werd gekocht en bij wie; zo kreeg onder andere:

Jan Plate, een trompet; Henrdik Droffelaar, een tekenlei; Henkie Karsen, een paardje; Woutje Weijland, een blikken serviesje; Nord Pietersen, een kaatsbal.

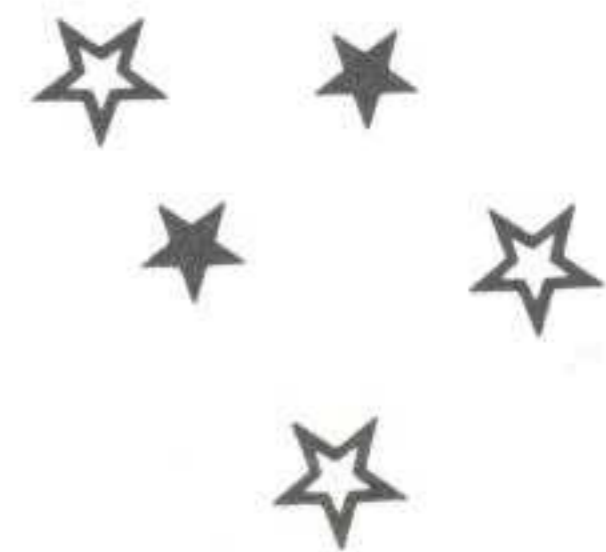
Ook kregen de kinderen, die dit nodig hadden kleren, daar zou je nu eens mee moeten aankomen, om op school de kinderen kleding te geven.

Wat dat betreft is de tijd helemaal veranderd en of die veranderingen allemaal ten goede zijn.....?

Laten we daarover maar niet twisten. Laten we blij zijn dat we kleding nu allemaal wel zelf kunnen kopen.

En laten we dat allen maar goed waarderen.

Prettige feestdagen,
J. Diepeveen.

NIEUWE LEDEN, bijgewerkt t/m 20 november 1979.

Alberts, fam	v Eeghenbosln 4-Ede
Amerongen, R v	Evekinkwg 50-Ederveen
Arendsen,	Buizerdln 33-I - Ede
Bent, mv C vd	A Durerstr 29-Amsterdam
Berkhof, A	Dr Kimmijserln 22 - Lunteren
Beuker, HWR	Bellaertstr 6-Bennekom
Blaauw-de Wit, mv HA	Beatrixln 27 - Ede
Bosch, F	Oude Gracht 27-Utrecht
Brand, WE vd	Veldhuizerwg 33-Ede

vervolg "Nieuwe Leden"

Donkelaar, T
Droffelaar, mv
Elbertsen-v Ginkel, mv R
Fischer, JCA

Folsche, G
Folsche, GH
Gerrits, DC
Haan, A de
Hendriksen, RJ
Heusden-Beusichem, mv v
Hey, mv J
Hiensch, P
Houmes-Mons, mv W
Jonge, AM de
Kroon, PA
Markes-Verjans, mv MHF
Matthes, C
Ossekoppele, GA
Prangsmas, PH
Roelofsen, HJ
Rijksen-Wardekker, mv
Severijn, RB
Stel, H
Stemerdink, GJ
Suurmond, PG
Tongeren, H v
Vaarkamp, F
Vaarkamp, O
Veen, C ten
Weener-Beerdsen, mv Z
Weerd, E vd
Westermeijer
 Bouw-& Expl. Mij
Weijland, W
Winkelmeijer, mv
Zomer & Keunig BV

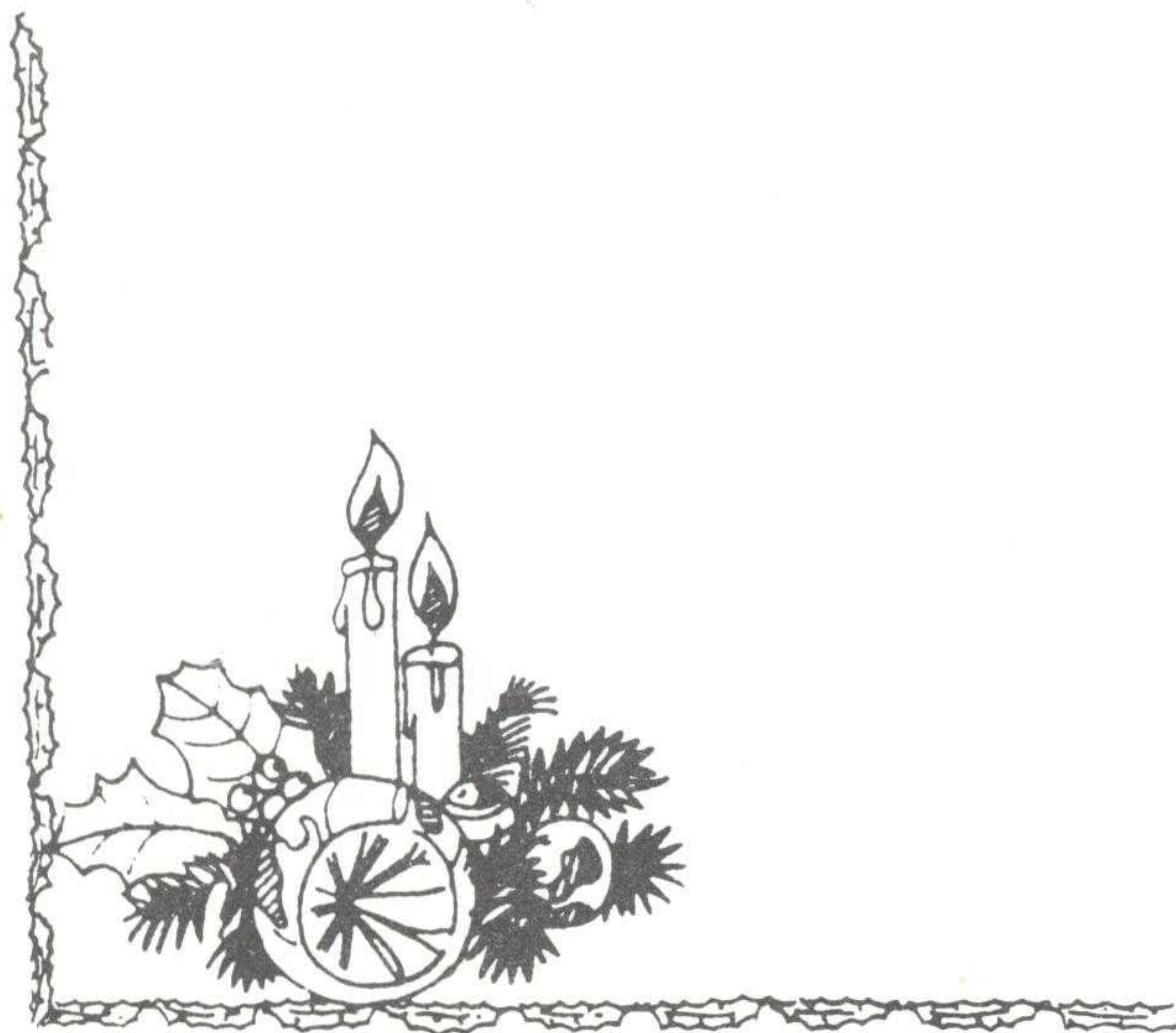
Heuvelsepad 32-Ede
Kortehoven 1-Bennekom
Veldhuizerbrink 3-Ede
66 Beau Vallou-St Georges
Road-East London-St Afr.
Heemskerkstr 12-Ede
Bosrand 26-Ede
Stationswg 95-Ede
Obrechtln 64-Ede
Asakkerwg 39-Ede
Kolkakkerwg 9-Ede
Bettekamp 82-Ede
Nwe Maanderbrtwg 31-Ede
Beukenln 5-Ede
Margrietln 4-Ede
Maanderwg 25-Ede
v Heutszln 1000 K1254-Ede
Burg. Jacobln 20-Bussum
Ireneln 48-Ede
Gr Ginkelsewg 1-Ede
Zonneoordln 4-Ede
Korhoenln 3-Ede
Bloemhof 1-Ede
Baliln 5-Ede
J v Stolbergln 5-Ede
v Borsseleln 5 - Ede
Parkwg 48-Ede
Hessewg 54-Ede
Wekeromsewg 27-Ede
Ketelstr 6-Ede
Tollenburg 32-Ede
Hertenspoor 2-Ede

Eusebiusbuitensngl 2-Arnhem
Burg. Prinsln 64a-Ede
Hulwg 6-Lunteren
Kernhemsewg 7-Ede

Prettige feestdagen
en een
heel voorspoedig 1980

ALLES VOOR DE DOE-HET-ZELVER

* Hout

* Board

* Triplex

* Schroten

* Wandplaten

* Deuren

* Draadmateriaal

* Keukens

* Kasten

* Gereedschap

* IJzerwaren

* Verf (vervetal.)

* Schildersgereedschap

* Wandweefsel

* Schuimvinyl

* Rambe assortiment

* Autolakken

* Beitsen, lakken, lijmen enz. enz.

Dit alles natuurlijk bij

DOE-HET-ZELF MARKT

ELBERT JANSEN V/H DE NOOY

KOLKAKKERWEG 65-67

EDE. TELF. 08380-11680

* Wij geven U een
deskundig advies

* Bezorgen
gratis

DE SPAARBANK VOOR EDE
ANNO 1872 BONDSSPAARBANK

De oudste financiële instelling in Ede,
die ondanks haar leeftijd met jeugdig élan
actief blijft met een aan vandaag aangepaste
dienstenpakket ook voor U!

'n Bondsspaarbank, moderne gezinsbank voor
alle bankzaken en verzekeringen.

Reeds sedert 1872 de vertrouwensinstelling van
vele duizenden spaarders.

Hoofdkantoor Telefoonweg hoek Maandereind.

Vijf kantoren in Ede.

Tien kantoren in de gemeente.

Telefoon 19020

Giro 821000

